

จิ้งเหลนหางยาว

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 110–115 มม. หางยาว 208–210 มม. ขนาดใหญ่ ลำตัววาวเป็นมันค่อนข้างแบนราบ เกล็ดบนลำตัวแตกต่างกันไปตามตำแหน่ง เกล็ดบนคอค่อนข้างเรียบ เกล็ดบนหลังมีสันเดี่ยวๆ 2 สัน และเกล็ดบนหางมี 3–4 สัน เกล็ดใต้ท้องเรียบ จำนวนแถวเกล็ดรอบกึ่งกลางลำตัว 26–30 แถว หางยาวเกือบเป็นสองเท่าของความยาวหัวกับลำตัว

ลำตัวสีออกน้ำตาล หรือน้ำตาลออกเขียวคล้ำ หัวมีสีคล้ำกว่าสีของหลัง ด้านข้างลำตัวมีแถบสีดำหรือน้ำตาลคล้ำพาดตลอดสีข้าง เกล็ดริมฝีปากสีออกเขียวและมีลายกระสีดำ ใต้ท้องสีเหลืองปนเขียวหรือสีเหลืองสด ใต้ฝ่าเท้าและใต้นิ้วสีออกน้ำตาล

เขตแพร่กระจาย : มีกระจายเหนือสุดในจีนตอนใต้ แผ่ลงมาถึงฮ่องกง เกาะไหหลำ ไต้หวัน ตลอดทั่ว พม่า เวียดนาม ลาว ไทย และบางบริเวณในมาเลเซีย

ในบริเวณป่าสะแกราช จิ้งเหลนหางยาวพบได้น้อย พบเพียง 3 ครั้ง ครั้งแรกในเดือนมีนาคม พบหากินอยู่บนพื้นป่าในบริเวณรอยต่อระหว่างป่าดิบแล้งกับป่าเต็งรัง บริเวณริมถนนลาดยางหน้าโรงเก็บของ และในเดือนกรกฎาคม พบนอนตากแดดบนขอนไม้ตอนเช้าในป่าเต็งรัง เชื่อว่าน่าจะมีจำนวนประชากรมากพอสมควร

ที่อยู่อาศัย : พบบนพื้นดิน เดินหากินบนพื้นป่าอย่างช้าๆ ไม่เคยพบปีนขึ้นต้นไม้ ถึงแม้ว่าจะปีนไต่ต้นไม้ได้ดี เห็นมากที่สุดในตอนเช้าระหว่างเวลา 10:00 – 12:00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่แดดจัดมาก

ในตอนเย็นจะซุกตัวนอนใต้กองใบไม้แห้ง หรือใต้ขอนไม้ล้มขนาดใหญ่แต่ละตัวจะมีจุดที่อาศัยเฉพาะ และอยู่กับที่เป็นเวลานานหลายเดือน มักไม่ค่อยย้ายแหล่งอาศัย หากไม่ถูกรบกวน

อุปนิสัย : หากินโดยการคลานไปช้าๆ บนพื้นดิน จะมองไปบนใบไม้แล้วมุดหัวเข้าไปหาใต้ใบไม้สลับกันไปเรื่อยๆ จนพบเหยื่อจึงวิ่งไล่จับ จากนั้นจึงค่อยๆ เคี้ยว โดยการจับปากขึ้นลงแรงๆ 3–4 ที ให้เหยื่อหลุดคืน แล้วจึงกลืนเข้าไปทั้งตัว เหยื่อได้แก่ แมลงสาบขนาดเล็ก ตั๊กแตนหนวดยาว และแมลงวันขนาดกลาง

ในตอนเช้าจะออกมานอนตากแดดบนขอนไม้หรือพื้นป่าตรงจุดที่มีแสงแดดส่องลงไปถึง โดยทั่วไปจะเริ่มออกมานอนราว 10:00 น. และนอนตากแดด

ไปจนถึงเที่ยงวัน แล้วจึงออกหากินไปรอบบริเวณที่อาศัย พบไม่หากินไกลไปจากโพรงหรือรู

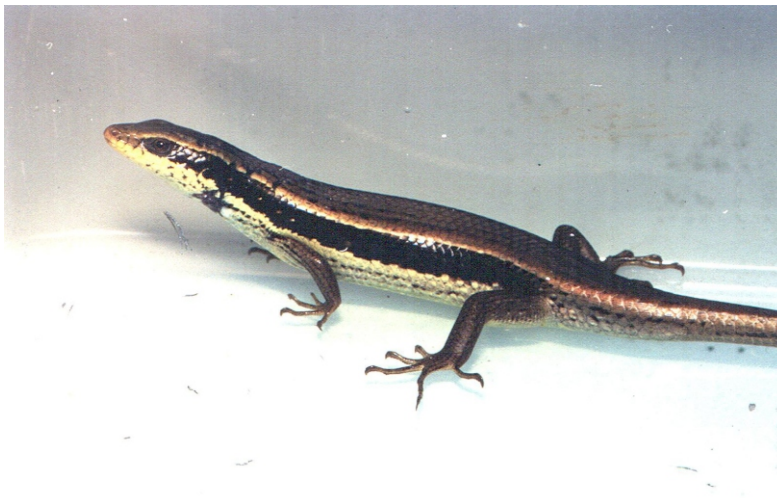
ที่อาศัยมากนัก เวลาถูกรบกวนมันใช้วิธีพลิกตัวหลบไป

จากจุดที่นอนอยู่อย่างเฉิบๆ แล้วค่อยๆ คลานอย่างช้าออกไปจากจุด แล้วมุดลงไปซ่อนตัว
ใต้กองใบไม้หรือกองกิ่งไม้

สถานภาพ :

มีปริมาณค่อนข้างน้อย

จากการศึกษาเชื่อว่าในบริเวณป่าสะแกราชน่าจะมีจำนวน
ประชากรสูงกว่าที่พบ

จิ้งเหลนหางยาว

Long-tailed Skink

Mabuya longicaudata (Hallowell, 1857)

Scincidae

Squamata